

www.omkonst.com:

En avfärd som också är en hemkomst

Martin Ålund, "Målningar", Stora och Lilla Galleriet, Konstnärshuset, Stockholm, 12/3 – 12/4 2015

Text: Leif Mattsson

"Chemistry II", 2014, opd, 100x120 cm
© Martin Ålund. Foto Helena Björk

"Chemistry III", 2014, opd, 110x140 cm
© Martin Ålund. Foto Helena Björk

Glipor, rinningar, krackeleringar och öar av intorkad färg – det finns ett notoriskt drag av alkemi över Martin Ålunds nya målningar. Av undersökningar som närmar sig de bortre regionerna för vad oljefärgen rent blandningstekniskt kan låna sig till. Som om Martin Ålund velat tvinga ur själva "anden" ur materialet. Det handlar naturligtvis inte om att utvinna guld, men väl om att närma sig guldets positionella motsvarighet på den visuella sidan.

Kanske är handlingen en del av en kärleksakt, kanske en hyllning till färgens autonomi? Ålund öppnar dammluckorna, naturberusningen är påtaglig – som en kombination av Caspar David Friedrich, Strindberg och den sene Turner. Eller kanske ännu hellre som Olav Christopher Jenssens åttiotalsmåleri, då han tolkade världen ur ett informellt makroperspektiv.

Martin Ålund fyller hela Konstnärshuset till bredden. Man hade kanske kunnat gjort en mer spatiöst hängning då många verk har en så poetisk dynamik och är så koloristiskt expansiva. Men jag inser också att det här inte handlar om en traditionell presentation, utan mer om en processbeskrivning – kanske en form av naturlyrisk initiationsrit.

Distans, nedtoning och målerisk nyansering har annars tidigare varit något av Martin Ålund signum, gärna med en viss tidstypisk ironisk krydda; små människofigurer, eller då och då någon folkabuss, har dykt upp ur de varsamt frammejslade, tunna färggridåerna.

"Chemistry V:VI", 2015, opd, 29x35 cm
© Martin Ålund. Foto Helena Björk

"Chemistry II:IX", 2015, opd, 80x100 cm © Martin Ålund. Foto Helena Björk

Men något avgörande har skett. Martin Ålund beskriver det som att måleriet sökte upp honom, att han inte riktigt kunde värja sig. Floder av färg låter sig inte sakligt argumenteras bort.

Resultatet är ett bildspråk som i sak och attityd kopplar både bakåt och framåt i tiden: till det sena artonhundratalet likväl som till de måleriskt kemikaliska experiment man kan se på konsthögskolornas examensutställningar.

Ålund behärskar sina medel och metoder. Eller kanske bättre uttryckt: han lyssnar till materialet och låter det leda honom. Hans sätt att närma sig oljemåleriet påminner starkt om den följsamhet man avkrävs för att i någon mån behärska akvarelltekniken.

Det innehållsliga, alltså själva berättelsen, har alltid varit en intimt integrerad del av Martin Ålunds konst, också då omslutande, abstrakta element stundtals dominerat. Så även nu, när de mänskliga attributen kan tyckas svårare att finna (just som hos den sene Turner och ibland hos Strindberg).

Trots det dramatiskt naturlyriska draget, med rent kemiskt tekniska förtecken, uppgår aldrig bilderna helt i någon nonfigurativ bortomvärld. Där finns alltid delar och inslag (noggrant frammejlade av Ålund) som balanserar distanseringen. Små tecken på mänskligt liv, ting eller tillhörigheter som gör mödan värd att söka vidare.

I Chemistry I:III, exempelvis, har en några centimeter stor folkvagn placerats i nedre delen av målningen, vilket plötsligt skapar en helt ny skala åt sceneriet. De svepande färgstråken transformeras och blir till gröna ängar och gråvita, dansande cumulusmoln.

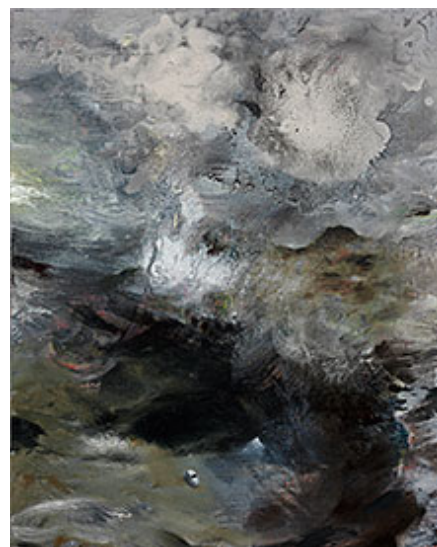
Som ofta i Martin Ålunds fall blir det till en avfärd som också visar sig vara en hemkomst – konsten är cyklisk.

Stockholm 2015-03-20 © Leif Mattsson

"Chemistry IV:II", 2015, opd, 246x189 cm
© Martin Ålund. Foto Helena Björk

"Chemistry III:I", 2014, opp, 80x100 cm
© Martin Ålund. Foto Helena Björk

"Chemistry I:III", 2014, opd, 100x80 cm
© Martin Ålund. Foto Helena Björk

Konstnärshuset, Stockholm | Omkonsts startside

[+](#) Dela med andra | [✉](#) [t](#) [f](#) [🐦](#)

Vill du kommentera artikeln maila till redaktion@omkonst.com

